

Mødet den 18. Novbr. 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 311—1909). Indstilling fra Skovudvalget i Anledning af **Branden paa Marselisborg.**

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget havde forhandlet med Forpagter Munck om, paa hvilke Vilkaar Kommuen kunde undlade at opføre de nedbrændte Bygninger. Forpagteren havde da erklæret sig villig til at fratræde Forpagtningen den 1. November 1910 imod en Godtgørelse af 2500 Kr. Kontraktens Bestemmelser skulde saa uforandret gælde til dette Tidspunkt, og Kommunen skulde være berettiget til at rydde Brandtomten og disponere over den. Denne Ordning skulde Udvalget indstille til Byraadets Vedtagelse.

J a k o b J e n s e n var overbevist om, at Kommunen efter den foreslaaede Ordning vilde tabe Lejen for næste Vinterhalvaar, da det var meget tvivlsomt, om man kunde faa noget lejet ud til en 1. November. Han ønskede oplyst, hvorledes Forpagteren vilde skaffe Plads til sine Heste.

S i m o n s e n kunde anbefale den Del af Indstillingen, der gik ud paa, at Bygningerne ikke

skulde genopføres. Med Hensyn til Indstillingens anden Del, Overenskomsten med Forpagteren, havde Udvalget bemyndiget de Herrer Jakob Jensen og Møller til at forhandle med Forpagteren; Taleren forstod nu, at Hr. Jakob Jensen ikke havde været med til Forhandlingen, men vidste ikke, om der havde været andre med end Hr. Møller. Overenskomsten havde i ethvert Tilfælde ikke været forelagt saaledes, at Udvalget havde kunnet tage Standpunkt til den. Iøvrigt syntes 2500 Kr. ikke at være nogen stor Afstaaelsessum, naar man tog i Betragtning, at Kommunen blev fri for at opføre Bygningerne, og den største Del af Assurancesummen altsaa sparedes, men maaske Forholdet dog blev noget forrykket derved, at Afstaaelsen skulde finde Sted en 1. November.

Formanden mente, at Forpagteren vilde blive noget haardere behandlet, end Byraadet ønskede, hvis han skulde fratræde til Foraaret, selv om Erstatningen blev 5000 Kr.

Christensen følte sig meget tilfreds ved den Vending, Sagen havde taget, men syntes dog ikke, at Overenskomsten var rigtig heldig, idet Kommunen vilde have meget lettere ved at leje Jorden ud til Foraaret end til Efteraaret. Skulde han derfor kunne gaa med til denne Ordning, maatte det være ud fra den Betragtning, at det vilde være for haardt for Forpagteren at fratræde til Foraaret.

Jakob Jensen havde nægtet at deltage i Forhandlingerne med Forpagteren. Der var Folk, som skulde have ham med i ethvert Arbejde og saa kritisere ham bagefter.

Møller skulde gerne indrømme, at Udvalget maaske burde have holdt Møde, efterat Taleren

havde forhandlet med Forpagteren, men havde holdt det for unødigt, da han troede, Overenskomvar i Overensstemmelse med Udvalgets Ønsker. Efter Overenskomsten vilde Kommunen i Virkeligheden slippe 2800 Kr. billigere end forventet, da man næppe vilde tjene denne Sum, hvis Fratrædelsen skete til Foraaret, og paa den anden Side vilde Forpagteren, der iøvrigt havde behandlet Jorderne udmærket, være bedst tjent med at beholde Gaarden Sommeren over. Ordningen kunde derfor næppe siges at være daarlig for Kommunen, særlig hvis man vilde vise Forpagteren en lille Smule Villighed. Hestene vilde Forpagteren leje Staldplads til foreløbig, men der vilde dog vist snart foreligge Andragende fra ham om Tilladelse til at rejse et Skur til Hestestald, selvfølgelig paa egen Bekostning.

S i m o n s e n oplyste, at der fra hans Side med Hensyn til at overdrage Forhandlingerne til de Herrer Jakob Jensen og Møller ikke havde været forbundet nogen Tanke i den Retning, Hr. Jakob Jensen syntes at antage.

N i e l s J e n s e n havde den Opfattelse, at Kommunen stod sig bedre ved at overtage Jorderne til en 1. November end til en 1. April, da det for Jordbrugere var heldigst at leje fra en 1. November.

J u l. A n d e r s e n skulde i Tilslutning til Hr. Niels Jensen oplyse, at samme Forhold var gældende for al Jord Nord for Byen.

C h r i s t e n s e n mente vedblivende, at man ved at leje Jorden ud til Haver vilde faa mest Udbytte af at leje ud fra en 1. April eller 1. Maj.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 244—1909). Efter Anbefaling af Skolekom-

missionen og Skoleudvalget vedtoges det til et ledigt **Lærerindeembede** at indstille som

Nr. 1 S. Vinten, Aarhus,

» 2 Anna S. Christensen, Aarhus,

» 2 Maren Skriver, Aarhus.

3. (J. Nr. 287—1909). Efter Indstilling fra Budgetudvalget vedtoges det at bevilge 3 Reservepolitibetjente **Pensionsret**.

4. (J. Nr. 327—1909). Fra Politimesteren forelaa følgende Indstilling til Besættelse af **4 ledige Politibetjentpladser**, de tre at besætte til 1. December d. A. den fjerde til 1. Marts 1910.

Laurits Jensen, Opsynsmand paa Chr. IX. Asyl, Aarhus.

Lauritz Chr. Christiansen, hereden Grænsegendarm, Kolding.,

Peder Pedersen, bereden Grænsegendarm, Kolding,

Peder Pallesen, Landmand, Borum,

Carl Madsen Lunddahl, Kontorist, Aarhus,

Frantz A. M. Frandsen, Bogholder, Aarhus,

Carl Sørensen, fhv. Skytte, Aarhus,

Andreas Christensen, Formand, Aarhus,

M. J. Østenkjær, Lagerforvalter, Aarhus.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at de ledige Pladser ikke havde været opslaaet, men at de gamle Ansøgninger var blevet benyttet ved Indstillingen. Maaske kunde denne Fremgangsmaade synes uheldig, men det kunde dog ogsaa gøres gældende, at efter den Praksis kunde Folk, der havde Lyst til at blive Betjent, indgive deres Ansøgning og faa denne opbevaret, til der blev Chance for Ansættelse. Han skulde anbefale, at man valgte Laurits Jensen, Frandsen, A. Christensen og til den sidste Plads Østenkjær.

Jul. Andersen kunde godt tiltræde Hr.

Simonsens Forslag, men vilde dog anbefale, at Østenkjær fik en af de første Pladser.

M o u s t e n henstillede at forlange Pladserne opslaaet.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede C. M. Lunddahl.

S a m u e l s e n skulde indrømme, at det voldte stort Besvær med nyt Opslag, hver Gang en Plads skulde besættes, men fandt dog ogsaa noget uheldigt i, at man vedblivende valgte af de gamle Ansøgere.

H a r a l d J e n s e n foreslog at meddde Politimesteren, at Pladserne næste Gang skulde opslaaes.

S i m o n s e n vilde, hvis Østenkjær skulde med straks, henstille, at Laurits Jensen ventede til 1. Marts.

J a k o b J e n s e n ansaa det for bedst at forlange Pladserne opslaaet ogsaa denne Gang.

Bogholder F. A. M. Frandsen, Formand A. Christensen og Lagerforvalter M. J. Østenkjær ansattes fra 1. December d. A. og Laurits Jensen fra 1. Marts n. A.

5. (J. Nr. 328—1909). Efter Indstilling fra Udvalget for »**Aarhus Handelsskole**« bortgaves Kommunens Fripladser i Skolen for Vinteren 1909—10 til

Emma Jensen	$\frac{1}{2}$	Friplads i I Klasse,
Eleonora Dreier	1	— i II —
Olga Høymark	$\frac{1}{2}$	— i II —
Edith Koborg	$\frac{1}{2}$	— i I —
Adelheid Jensen	$\frac{1}{2}$	— i I —

6. (J. Nr. 300—1909). Det foreliggende Andragende fra Fiskehandler N. Petersen om **Friplads i Kirkegaards Realskole** for hans Datter Hedevig bevilgedes.
7. (J. Nr. 12¹⁶—1909). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser** vedtoges.

8. (J. Nr. 18³⁰—1909) Det foreliggende Andragende fra Murermester Bojsen om **Fritagelse for Hundeafgift** bevilgedes.
9. (J. Nr. 72⁷—1909). Det foreliggende Andragende fra Gæstgiver A. Abrahamsen om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906** anbefaledes.
10. (J. Nr. 320—1909). Det foreliggende Andragende fra Guldsmed Johan H. Bartels om **Fuldmyndighedsbevilling** kunde ikke anbefales.
11. (J. Nr. 337—1909). Spørgsmaal om Tegning af en **Garanti vedrørende Landsudstillingen**.

R a h r meddelte, at der fra Landsudstillingens Forretningsudvalg var sket Henvendelse til Kasse- og Regnskabsudvalget angaaende Tegning af en Garanti. Det var blevet meddelt, at den for Udstillingen tegnede Garantium beløb sig til ca. 280000 Kr., og at Udstillingen paa denne havde laant 200000 Kr. i Privatbanken. Inden Udstillingen fik afviklet, var der imidlertid Udsigt til, at den skulde bruge ialt ca. 320000 Kr., idet den for Tiden skyldte Banken 240000 Kr. og mentes yderlig at skulle af med 80000 Kr. Endvidere mentes der, at Udstillingen vilde have tilgode, naar alt var realiseret, 80000 Kr. Derved vilde Underskudet atter bringes ned til 240000 Kr. altsaa under den tegnede Garantium. Kasse- og Regnskabsudvalget havde drøftet Sagen, og idet det mente, at alle vist var klar over, at Byraadet maatte træde til, hvis Underskudet oversteg Garantiummen, kunde det tænke sig, at Kommunen garanterede hos Banken for det Beløb, der maatte komme til at skyldes ud over de 200000 Kr., eller ud over, hvad der udbringes derudover af Garantikapitalen. Hvis Byraadet kunde tiltræde denue Tanke, skulde Taleren foreslaa, at der ned-

sattes et Udvalg, der sammen med Kommunebogholderen kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i Udstillingens Status.

Magnus Nielsen var ikke i Tvivl om, at de opgivne Tal var paa den rigtige Side. Det skulde nødigt komme til Udtalelser i Pressen om den prekære Stilling, Udstillingen for Øjeblikket var i; blev det Tilfældet, vilde Aarhus sikkert føle sig brøstholdent, da Udstillingen gerne skulde føres til Ende paa en for Aarhus værdig Maade. Langt den overvejende Del af Garantikapitalen var tegnet af velsituerede Borgere og Aktieselskaber, saa den Løsning, Hr. Rahr havde foreslaaet, var sikkert den rigtige.

Jakob Jensen bemærkede, at Byen dyrt maatte betale den Glans, Udstillingen havde kastet over den i Sommer. Det glædede ham, at Pengene til Badeanstalten var blevet reddet, og det havde været bedst, om Hotellet heller ikke var blevet til noget. Givet var det imidlertid, at Administrationen ikke havde været saa god, som den burde, saa man kunde nok ryste paa Hovedet af de Tal, der kom derfra. Alle var vel nok klar over, at Udstillingen ikke maatte gaa fallit, ja end ikke standse sine Betalinger for en Tid; men man maatte være forberedt paa at komme til at betale en meget stor Del af det, som man nu kautionerede for. Det rigtigste vilde være at nedsætte et Udvalg til at gaa de opgivne Tal lidt efter.

Simonsen forekom det, at efter den foreslaaede Ordning vilde Inddrivelsen af Garantikapitalen blive flyttet over paa Kommunen, i hvert Fald for den Dels Vedkommende, der var ud over de 200000 Kr. til Banken. Denne Pligt skulde Kommunen nødig paatage sig, da man nok vidste, hvorledes det vilde gaa i saa Tilfælde. I Aften

kunde man næppe gøre andet end nedsætte et Udvalg.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at selv om Tallene saa ret sørgelige ud, vilde Aarhus dog i det lange Løb faa Fordel af Udstillingen. Hovedsagen var, at Byen kom roligt og pænt fra det hele. Det maatte vel blive Forretningsudvalget, der skulde inddrive Garantikapitalen. Han ansaa det for heldigst, at Opkrævningen skete i al Stillehed, og at man kun henvendte sig til de store Garanter. Han anbefalede at give Udvalget Bemyndigelse til at ordne alt Sagen vedrørende.

R a h r kunde naturligvis ikke garantere for Tallenes Rigtighed. Han troede ikke, man skulde skelne mellem de større og de mindre Garanter, men Byen skulde ikke gerne overtage Inkassationen. Hvis det eventuelle Udvalg fandt Tallene rigtige, vilde Taleren foreslaa, at Byraadet vedtog Forslaget.

L a u r s e n var mest tilbøjelig til at lade Byen garantere for et bestemt Beløb f. Eks. 50000 Kr. og saa lade Udstillingen afvikle Forretningen. Den Form, Kasseudvalget foreslog, vilde betyde en Svækkelse af Garantikapitalen. Efter de opgivne Tal vilde 40000 Kr. være tilstrækkelig, saa naar man gik til 50000 Kr., ja maaske endog til 60000 Kr., maatte Udstillingen efter Tallene være paa den sikre Side. Garantikapitalen vilde dog sikkert næppe naa over 220000 Kr., saa eventuelt vilde Taleren hellere være med til at udbetale 50000 Kr. end til at tegne den foreslaaede Garanti.

R a h r hævdede, at dette kun vilde være halv Hjælp, da Udstillingen i Øjeblikket skulde ud med 120000 Kr. Enten maatte man hjælpe helt eller slet ikke.

L a u r s e n gik ud fra, at hvis Udstillingen fik udbetalt 50000 Kr., maatte den kunne manøv-

rere med Regningskravene, saa den kom over Vanskeligheden. En Del af de 80000 Kr., den havde tilgode, maatte vel ogsaa komme ind.

R a h r oplyste, at en Del af de 80000 Kr. stod i Bygninger, der først til Foraaret kunde blive realiseret.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at Hr. Laursen saa for sort paa Garanterne, som vist for de allerflestes Vedkommende var gode nok. Han anbefalede at følge Kasseudvalgets Forslag.

J a k o b J e n s e n henstillede til Hr. Laursen at følge Kasseudvalgets Forslag.

L a u r s e n skulde gerne undlade at stille noget Forslag, men han vilde spaa, at Byen kom af med 100000 Kr. Garanterne var langt fra alle gode.

J a k o b J e n s e n ønskede oplyst, om Udstillingen kunde hjælpe sig i længere Tid med en 70000 Kr.

R a h r troede ikke, at Udstillingen var hjulpet dermed, da der var 120000 Kr. at dække. At paastaa, at man kom af med 100000 Kr., var det samme som at sige, at de fra Udstillingen opgivne Tal var forkerte.

S i m o n s e n troede, at Hr. Laursens Tanke kun vilde opfordre Udstillingen til at vise Slaphed med Garantikapitalens Inddrivning. Denne maatte Udstillingen foretage, men Byen maatte have Haand i Hanke med, hvorledes den skete. Man maatte tillige sikre sig, at Banken ikke, naar den havde faaet sine 200000 Kr., sagde, at nu var der ikke mere.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Rahr, Paulli, Moustén og Harald Jensen til at tage under Overvejelse, hvorvidt der fra Kommunens Side kan ydes en Garanti for, hvad Landsudstil-

lingen maatte komme til at skyldte ud over den Gæld paa 200000 Kr., som skyldes til Aarhus Privatbank. Udvalget bemyndigedes til at indgaa saadan Garanti, forsaavidt de fra Udstillingens Side meddelte Oplysninger findes i det væsentlige overensstemmende med de i Dag i Byraadet meddelte Data om Udstillingens Status.

